

משום שבחרס הזה נתקן הפסה, שהיא נפילה, זהו שפטות והוכן בחסד כסא, וכו' מקום, וסוד הדבר - ובחרס עולם רחמתיך, וכל הפסיפות נקשרות בימין, משום שעליו נאמר מימינו אש דת למו, מימין נתנה תורה, בגין זה מוליך לימין משה זרוע תפארתו, ובזקע המים של התורה ממשם, מה' של אברהם, להיות לו באה שם עולם, ובאה השפעמה ה' של משה, שהיא במשפטו לגבי אברהם במשה, שהביא את התורה, עד שיפרה את בניו, וסוד הדבר - כי מי צאתך מארץ מצרים אראננו נפלאות.

וסוד הגאללה הוא בחותם הזה, שעליו נאמר כי בשמחה יצאו ו בשלום טובלון, בשמחה עולה לחשבון אדר"ז שהיא אדני, ארוץ הברית, אדון כל הארץ נקרא, פרט לאות שיש הוא שלש מאות, והם שלושת האבות שהתחברו עמה, ואותיות בשמחה הן מחייב, ששלשה אבות, במויה, מה' יחויד אלא במויה, שאותיות ה'ן, ונעשה עשרה ונעשה מאה, במו ששה שכינה כלולה כל העשרה וכל הפאה, והינו מה שפטות הן ליהו"ה אלהי"ך השמים ושמי השמים, וסוד הדבר - הן אדני.

ובשלום טובלון, ש שלושת האבות, ווי שני מישחים, מיל"ב של ובשלו"ם עולים לע"ב, וזהו שנאמר ושבתי בשלום אל בית אביו, שמחה היא, שנאמר בה לך אצל בשמחה לחיך ושותה לבב טוב ייננה, זה יין המשמר בענביון, ועליו נאמר סוד יהו"ה ליראי.

הפרק (רות ג יג). וכאן בפרק דאברהם, והוא דאברהם בפרק, ואיהו חסיד דיליה, בגין דבhai חסיד אתחмер כרPsiיא דאייה נפילה, הרא הוא דכתיב (ישעה טוח) והובן בחסד כסא, וביה תקים, ורזה דמלה ובחרס עולם רחמתיך (שם נד ח), וכל ספירן מתקשין בימינא, בגין דעליה אתחмер (דברים לג) מימינו אש דת למו, מימינא אתייהיב אוריתא, בגין דא מוליך לימין משה זרוע תפארתו, ובזקע מים (ישעה טג יב) דאוריתא מפטון, מה' דאברהם, למחרוי ליה בה שם עולם, ובאה אשקלים ה' דמשה, דאייה במשפונא לגביה דאברהם במשה, דאייה אוריתא, עד דיפרוק לבניו, ורזה דמלה בימי צאתך מארץ מצרים אראננו נפלאות (Micah ז טו). ורזה דפורקנא בהאי חותמא אייהו, דעליה אתחмер (ישעה נה יב) כי בשמחה יצאו ובשלום טובלון, בשמחה סליק לחשבו אדר"ז דאייהו אדני, ארוץ הברית אדון כל הארץ אתקרי, בר מאת ש' דאייהו תלת מאה, ואניון תלת אבן דאתהברוי בה, ואתון בשמחה ה'ה תלת אבן דאתהברוי בה, ואתון בשמחה ה'ן, אייהי מחייב, ש תلت אבן בשמחה ה'ן, ואיהי שכינתא דלית לה יהודא אלא בmino, בפה דאתוותא דה"ן, ואתעבידו עשרה ואתעבידו מאה, כמה דשכינתא כלילא כללו עשרה וכלו מאה, והיינו דכתיב (דברים יי') הן ליהו"ה אלהי"ך השמים ושמי השמים, ורזה דמלה הן אדני.

ובשלום טובלון (ישעה נה יב), ש תلت אבן, וו' טריין מישיחין, מ' ל"ב דובשלו"ם סליק ע"ב, וכאן אייהו דאתחмер (בראשית כה כא) ושבתי בשלום אל בית אביו, שמחה היא דאתחмер ביה (קהלת ט ז) לך אוכל בשמחה לחמך ושותה